

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/952

2017 m. gegužės 29 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2016/1164, kiek tai susiję su trečiųjų valstybių mokesinės tvarkos neatitikimais

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) būtina atkurti patikimą mokesčių sistemų teisingumu ir leisti Vyriausybėms veiksmingai naudotis savo mokesčių suverenumu. Todėl Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) kovos su mokesčių bazės erozija ir pelno perkėlimu iniciatyvos (BEPS) kontekste paskelbė rekomendacijas dėl konkrečių veiksmų;
- (2) 2015 m. spalio 5 d. buvo viešai paskelbtos galutinės ataskaitos dėl EBPO kovos su BEPS 15 veiksmų punktų. 2015 m. gruodžio 8 d. išvadose Taryba palankiai įvertino šį darbą. Tarybos išvadose pabrėžta, kad reikia rasti bendrus, bet lanksčius Sąjungos lygmens sprendimus, kurie derėtų su EBPO BEPS išvadomis;
- (3) atsižvelgdama į teisingesnio apmokestinimo poreikį ir visų pirma imdamasi tolesnių su EBPO BEPS išvadomis susijusių priemonių, 2016 m. sausio 28 d. Komisija pateikė Kovos su mokesčių vengimu dokumentų rinkinį. Šio dokumentų rinkinio kontekste buvo priimta Tarybos direktyva (ES) 2016/1164 ⁽³⁾ dėl kovos su mokesčių vengimu taisyklių;
- (4) Direktyva (ES) 2016/1164 nustatoma sistema, kuria siekiama spręsti šalių mokesinės tvarkos neatitikimų problemą;
- (5) būtina nustatyti taisykles, kuriomis būtų kuo visapusiškiau neutralizuoti šalių mokesinės tvarkos neatitikimai. Atsižvelgdama į tai, kad Direktyva (ES) 2016/1164 taikoma tik tiems šalių mokesinės tvarkos neatitikimams,

⁽¹⁾ 2017 m. balandžio 27 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2016 m. gruodžio 14 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1).

kurie atsiranda vykstant valstybių narių pelno mokesčio sistemų sąveikai, 2016 m. liepos 12 d. *Ecofin* taryba paskelbė pareiškimą, kuriuo paprašė Komisijos iki 2016 m. spalio mėn. pateikti pasiūlymą dėl su trečiosiomis valstybėmis susijusių pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais schemų, kad būtų nustatytos taisyklės, derančios su EBPO ataskaitoje dėl naudojimosi šalių mokestinės tvarkos neatitikimais poveikio neutralizavimo (2 veiksmas, 2015 m. galutinė ataskaita) (toliau – EBPO BEPS ataskaita dėl 2 veiksmo) rekomenduotomis taisyklėmis ir ne mažiau už jas veiksmingos, kad iki 2016 m. pabaigos būtų pasiektas susitarimas;

- (6) Direktyvoje (ES) 2016/1164, be kita ko, pripažįstama, jog itin svarbu vykdyti tolesnį darbą, susijusį su kitokio pobūdžio pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais schemomis, pavyzdžiui, schemomis, susijusiomis su nuolatinėmis buveinėmis. Atsižvelgiant į tai, labai svarbu ta direktyva spręsti ir pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais schemų, susijusių su hibridine nuolatine buveine, problemas;
- (7) siekiant sukurti sistemą, kuri derėtų su EBPO BEPS ataskaita dėl 2 veiksmo ir būtų ne mažiau už ją veiksminga, ir sutrukdyti mokesčių mokėtojams išnaudoti likusias spragas, būtina į Direktyvą (ES) 2016/1164 įtraukti ir taisykles, taikytinas hibridiniams perkėlimams, importuotoms pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais schemoms ir ja spręsti visas su dvigubo atskaitymo pasekmėmis susijusias problemas;
- (8) Direktyva (ES) 2016/1164 apima taisykles dėl pasinaudojimo valstybių narių mokestinės tvarkos neatitikimais schemų, todėl ji taip pat turėtų apimti taisykles dėl su trečiosiomis valstybėmis susijusių pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais schemų, kai bent viena iš dalyvaujančių šalių yra pelno mokesčio mokėtojas arba, atvirkštinio hibridinio subjekto atveju, subjektas valstybėje narėje, taip pat taisykles dėl importuotų pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais schemų. Todėl taisyklės dėl mokestinės tvarkos neatitikimų ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais neatitikimų turėtų būti taikomos visiems mokesčių mokėtojams, kuriems taikomas pelno mokestis valstybėje narėje, įskaitant subjektų, kurie yra trečiųjų valstybių rezidentai, nuolatinės buveinės arba darinius, laikomus nuolatinėmis buveinėmis. Taisyklės dėl atvirkštinių mokestinės tvarkos neatitikimų turėtų būti taikomos visiems subjektams, kuriuos tam tikra valstybė narė laiko skaidriais mokesčių tikslais;
- (9) taisyklės dėl pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais schemų turėtų būti taikomos pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejais, atsirandančiais dėl dvigubo atskaitymo, dėl prieštaravimų, susijusių su finansinių priemonių, mokėjimų ir subjektų kvalifikavimu arba dėl mokėjimų paskirstymo. Kadangi pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai galėtų lemti dvigubą atskaitymą arba atskaitymą neįtraukiant, būtina nustatyti taisykles, pagal kurias atitinkama valstybė narė atitinkamai atsisakytų atlikti mokėjimo, išlaidų ar nuostolių atskaitymą arba reikalautų, kad mokesčių mokėtojas įtrauktų mokėjimą į apmokestinamąsias pajamas. Tačiau tos taisyklės taikytinos tik atskaitomiems mokėjimams ir turėtų nedaryti poveikio mokesčių sistemos bendriems ypatumams, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra klasikinė, ar užskaitymo sistema;
- (10) su hibridine nuolatine buveine susiję pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai atsiranda tada, kai dėl nuolatinės buveinės ir rezidavimo jurisdikcijos taisyklių, taikomų pajamų ir išlaidų paskirstymui tarp skirtingų to paties subjekto dalių, skirtumų susidaro mokestinių pasekmių neatitikimas, ir apima tuos atvejus, kuriais neatitikimo pasekmė atsiranda dėl to, kad pagal filialo jurisdikcijos įstatymus nuolatinė buveinė tokia nelaikoma. Tokios neatitikimo pasekmės gali lemti dvigubą atskaitymą arba atskaitymą neįtraukiant, todėl turėtų būti panaikintos. Nuolatinės buveinės, kuri kitur tokia nelaikoma, atveju valstybė narė, kurioje mokesčių mokėtojas yra rezidentas, turėtų įtraukti pajamas, kurios kitu atveju būtų priskirtos nuolatinei buveinei;
- (11) visi koregavimai, kuriuos reikia atlikti pagal šią direktyvą, iš principo turėtų nedaryti poveikio apmokestinimo teisių paskirstymui tarp jurisdikcijų, nustatytam sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo;
- (12) siekiant užtikrinti proporcingumą, reikia reglamentuoti tik tuos atvejus, kuriais esama didelės rizikos, kad bus išvengta apmokestinimo pasinaudojant šalių mokestinės tvarkos neatitikimais. Todėl tikslinga aprėpti pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejus, atsirandančius tarp to paties subjekto pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba dviejų ar daugiau nuolatinėjų buveinių, taip pat pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejus, atsirandančius tarp mokesčių mokėtojo ir su juo susijusių įmonių arba tarp susijusių įmonių, taip pat atvejus, atsirandančius dėl struktūrinio susitarimo, kuriame dalyvauja mokesčių mokėtojas;
- (13) mokestinės tvarkos neatitikimų, kurie pirmiausia kyla dėl subjektų hibridinio pobūdžio, klausimai turėtų būti sprendžiami tik kai viena iš susijusių įmonių bent jau veiksmingai kontroliuoja kitas susijusias įmones. Todėl tokiais atvejais turėtų būti reikalaujama, kad mokesčių mokėtojas ar kita susijusi įmonė valdytų 50 procentų arba daugiau susijusios įmonės kapitalo dalį per balsavimo teises arba per nuosavybės teise priklausantį kapitalą ar teisę gauti pelno, arba būtų tokiu būdu valdomi tos susijusios įmonės. Tokio reikalavimo taikymo tikslu nuosavybės teisės arba kartu veikiančių asmenų teisės turėtų būti susumuojamos;

- (14) taisyklių dėl pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais schemų tikslais siekiant pakankamai išsamiai apibrėžti „susijusią įmonę“, ta apibrėžtis taip pat turėtų apimti subjektą, kuris finansų apskaitos tikslais priklauso tai pačiai konsoliduotai įmonių grupei, įmonę, kurios valdymui mokesčių mokėtojas daro didelį poveikį, ir, atvirkščiai, įmonę, darančią didelį poveikį mokesčių mokėtojo valdymui;
- (15) būtina spręsti klausimus, susijusius su naudojimosi šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejais, priskiriamais keturioms kategorijoms: pirma, pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai, kurie atsiranda vykdam mokėjimus pagal finansinę priemonę; antra, pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai, kurie atsiranda dėl mokėjimų, atliktų hibridiniam subjektui arba nuolatinei buveinei (be kita ko, atliekant mokėjimus nuolatinei buveinei, kuri kitur tokia nelaikoma), paskirstymo skirtumų; trečia, pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai, kurie atsiranda dėl hibridinio subjekto atliktų mokėjimų jo savininkui arba dėl numanomų mokėjimų tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinių buveinių, arba tarp dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių ir, galiausiai, dvigubo atskaitymo pasekmės, atsirandančios dėl hibridinio subjekto arba nuolatinių buveinės atliktų mokėjimų;
- (16) mokėjimų pagal finansinę priemonę atžvilgiu galėtų būti laikoma, kad pasinaudota šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, tais atvejais, kai atskaitymo neįtraukiant pasekmės priskirtinos priemonės arba pagal ją atliktų mokėjimų kvalifikavimo skirtumams. Jeigu, atsižvelgiant į mokėjimo pobūdį, pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus jam gali būti taikoma dviguba mokesčio lengvata, pavyzdžiui, atleidimas nuo mokesčio, mokesčio tarifo sumažinimas arba bet koks mokesčio kreditas ar grąžinimas, turėtų būti laikoma, kad dėl tokio mokėjimo pasinaudojama šalių mokestinės tvarkos neatitikimais tokiu mastu, kokio dydžio yra susijusi per mažai apmokestinta suma. Tačiau mokėjimo pagal finansinę priemonę atžvilgiu neturėtų būti laikoma, kad pasinaudota šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, jei mokesčio lengvata mokėjimo gavėjo jurisdikcijoje suteikta tik dėl mokėjimo gavėjo mokestinio statuso arba dėl to, kad ta priemonė yra turima laikantis specialios tvarkos sąlygų;
- (17) kad būtų išvengta nenumatytų rezultatų esant sąveikai tarp hibridinių finansinių priemonių taisyklės ir bankams nustatytų nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimų, nedarant poveikio valstybės pagalbos taisyklėms, valstybės narės turėtų galėti netaikyti šios direktyvos priemonės grupės viduje, kurios buvo išleistos tik siekiant įvykdyti emitentui taikomus nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimus, o ne siekiant išvengti mokesčių;
- (18) mokėjimų, atliktų hibridiniam subjektui arba nuolatinei buveinei, atžvilgiu galėtų būti laikoma, kad pasinaudota šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, tais atvejais, kai atskaitymo neįtraukiant pasekmės atsiranda dėl taisyklių, reglamentuojančių to mokėjimo paskirstymą tarp hibridinio subjekto ir jo savininko mokėjimo, kuris atliekamas hibridiniam subjektui, atveju arba tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės, arba dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių numanomo mokėjimo nuolatinei buveinei atveju, skirtumų. Turėtų būti apibrėžiama, kad pasinaudota šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, tik tais atvejais, kai pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda dėl taisyklių, reglamentuojančių mokėjimo paskirstymą pagal abiejų jurisdikcijų įstatymus, skirtumų, ir dėl mokėjimo neturėtų atsirasti pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais atvejis, kuris bet kuriuo atveju būtų atsiradęs dėl to, kad mokėjimo gavėjas yra atleistas nuo mokesčio pagal bet kurios mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus;
- (19) pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais apibrėžtis taip pat turėtų apimti atskaitymo neįtraukiant pasekmes, kurios atsiranda vykdam mokėjimus nuolatinei buveinei, kuri kitur tokia nelaikoma. Nuolatinė buveinė, kuri kitur tokia nelaikoma – bet koks darinys, kuris pagal pagrindinės buveinės jurisdikcijos įstatymus laikomas tokiu, kuris sąlygoja nuolatinės buveinės statusą, o pagal kitos jurisdikcijos įstatymus nėra laikomas nuolatine buveine. Tačiau pasinaudojimo mokestinės tvarkos neatitikimais taisyklė neturėtų būti taikoma, kai pasinaudojimo neatitikimais atvejis bet kuriuo atveju būtų atsiradęs dėl to, kad mokesčio gavėjas yra atleistas nuo mokesčio pagal bet kurios mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus;
- (20) mokėjimų, kuriuos hibridinis subjektas atlieka savo savininkui, arba numanomų mokėjimų, atliekamų tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių, atžvilgiu pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejis galėtų atsirasti tuo atveju, kai atskaitymo neįtraukiant pasekmė atsiranda dėl to, kad mokėjimas arba numanomas mokėjimas nėra pripažįstamas mokėjimo gavėjo jurisdikcijoje. Tuo atveju, kai pasinaudojimo neatitikimais pasekmė atsiranda dėl mokėjimo arba numanomo mokėjimo nepaskirstymo, mokėjimo gavėjo jurisdikcija yra jurisdikcija, kurioje mokėjimas (arba numanomas mokėjimas) yra laikomas gautu pagal mokėtojo jurisdikcijos įstatymus. Kaip ir kitais su hibridiniais subjektais ir filialais susijusiais pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejais, kuriais atsiranda atskaitymo

neįtraukiant pasekmės, neturėtų būti laikoma, kad naudojamosi neatitikimais, kai mokėjimo gavėjas pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus yra atleistas nuo mokesčio. Tačiau šios naudojimosi šalių mokestinės tvarkos neatitikimais kategorijos atžvilgiu būtų laikoma, kad naudojimosi neatitikimais pasekmė atsiranda tik tokia apimtimi, kokia mokėtojo jurisdikcija leidžia taikyti atskaitymą mokėjimui arba numanomam mokėjimui, kuris turi būti išskaičiuotas iš sumos, nepriskiriamos dvigubai įtrauktoms pajamoms. Jei mokėtojo jurisdikcija leidžia atskaitymą perkelti į vėlesnį mokestinį laikotarpį, reikalavimas atlikti koregavimą pagal šią direktyvą gali būti atidėtas iki tol, kol atskaitymas faktiškai išskaičiuojamas iš pajamų, kurios nėra dvigubai įtrauktos pajamos, mokėtojo jurisdikcijoje;

- (21) pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais apibrėžtis turėtų apimti ir dvigubo atskaitymo pasekmes, nepriklausomai nuo to, ar jos atsiranda dėl mokėjimų, dėl išlaidų, kurios nelaikomos mokėjimais pagal nacionalinę teisę, arba dėl amortizacijos ar nusidėvėjimo nuostolių. Vis dėlto, kaip ir numanomų mokėjimų bei hibridinių subjektų atliktų mokėjimų, į kuriuos mokėjimo gavėjas neatsižvelgia, atveju, pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejis turėtų atsirasti tik tokia apimtimi, kokia mokėtojo jurisdikcija leidžia atskaitymą išskaičiuoti iš sumos, kuri nėra dvigubai įtrauktos pajamos. Tai reiškia, kad jeigu mokėtojo jurisdikcija leidžia atskaitymą perkelti į vėlesnį mokestinį laikotarpį, reikalavimas atlikti koregavimą pagal šią direktyvą galėtų būti atidėtas iki tol, kol atskaitymas faktiškai išskaičiuojamas iš pajamų, kurios nėra dvigubai įtrauktos pajamos, mokėtojo jurisdikcijoje;
- (22) mokestinių pasekmių skirtumai, kurie siejami tik su mokėjimui priskiriamos vertės skirtumais, be kita ko, taikant sandorių kainodarą, neturėtų būti priskiriami pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejams. Be to, kadangi jurisdikcijos taiko skirtingus mokesčių atskaitinius laikotarpius ir skirtingas taisykles, pagal kurias pripažįstama, kada buvo gautos pajamos arba patirtos išlaidos, tie laiko apskaičiavimo skirtumai paprastai neturėtų būti laikomi pasinaudojimo mokestinių pasekmių neatitikimais priežastimi. Vis dėlto, atskaitomas mokėjimas pagal finansinę priemonę, kurio atveju negalima pagrįstai tikėtis, kad jis per pagrįstą laikotarpį bus įtrauktas į pajamas, turėtų būti laikomas sąlygojančiu naudojamą šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, jei ta atskaitymo neįtraukiant pasekmė yra priskirtina finansinės priemonės arba pagal ją atliktų mokėjimų kvalifikavimo skirtumams. Turėtų būti suprantama, kad pasinaudojimo neatitikimais pasekmė galėtų atsirasti tuo atveju, jei pagal finansinę priemonę atliktas mokėjimas per pagrįstą laikotarpį nėra įtraukiamas į pajamas. Toks mokėjimas turėtų būti laikomas įtrauktu į pajamas per pagrįstą laikotarpį, jei mokėjimo gavėjas jį įtraukia per 12 mėnesių nuo mokėtojo mokestinio laikotarpio pabaigos arba per laikotarpį, nustatytą remiantis įprastų rinkos sąlygų principu. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad mokėjimas būtų įtrauktas per fiksuotą laikotarpį, siekiant neleisti susidaryti pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais pasekmei ir siekiant užtikrinti mokesčių kontrolę;
- (23) dėl hibridinių perkėlimų galėtų atsirasti skirtingas mokestinis vertinimas, jei dėl susitarimo perkelti finansinę priemonę buvo laikoma, kad su šia priemone susijusią grąžą vienu metu gauna daugiau kaip viena susitarimo šalis. Tais atvejais mokėjimas pagal hibridinį perkėlimą mokėtoju galėtų nulemti atskaitymą, tuo tarpu mokėjimo gavėjas jį traktuotų kaip susijusios priemonės grąžą. Dėl tokio skirtingo mokestinio vertinimo galėtų atsirasti atskaitymo neįtraukiant pasekmė arba susidaryti perteklinis mokesčio kreditas už susijusiai priemonei taikomą mokesčių prie pajamų šaltinio. Todėl tokie pasinaudojimo neatitikimais atvejai turėtų būti panaikinti. Atskaitymo neįtraukiant atveju turėtų būti taikomos tos pačios taisyklės, kaip neutralizuojant pasinaudojimo neatitikimais atvejus, atsirandančius dėl mokėjimų pagal hibridinę finansinę priemonę. Hibridinių perkėlimų, struktūrizuotų tokiu būdu, kad būtų generuojami pertekliniai mokesčio kreditai, atveju atitinkama valstybė narė turėtų neleisti mokėtoju naudoti perteklinį kreditą mokestinei naudai gauti, be kita ko, taikydama bendrą kovos su mokesčių vengimu taisyklę, atitinkančią Direktyvos (ES) 2016/1164 6 straipsnį;
- (24) būtina numatyti taisyklę, pagal kurią valstybėms narėms būtų leidžiama šalinti šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir įgyvendinimo neatitikimus, dėl kurių susidarytų šalių mokestinės tvarkos neatitikimas, nepaisant to, kad valstybės narės laikosi šios direktyvos. Tais atvejais, kai susidaro tokia padėtis ir pirminė šioje direktyvoje numatyta taisyklė netaikoma, turėtų būti taikoma antrinė taisyklė. Vis dėlto tiek pirminė, tiek antrinė taisyklės taikomos tik pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejais, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, ir jų taikymas turėtų nedaryti poveikio valstybės narės mokesčių sistemos bendriems ypatumams;
- (25) importuoti naudojimosi neatitikimais atvejais reiškia, kad šalims trečiojoje valstybėje susidarancio mokestinės tvarkos neatitikimo poveikis perkeliamas į valstybės narės jurisdikciją naudojant nehibridinę priemonę ir taip sumažinamas taisyklių, pagal kurias neutralizuojamas naudojimosi šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, efektyvumas. Valstybėje narėje atskaitomas mokėjimas gali būti naudojamas išlaidoms, susijusioms su pasinaudojimu šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, padengti. Siekiant kovoti su tokiais importuotais naudojimosi neatitikimais atvejais, būtina įtraukti taisykles, kuriomis būtų neleidžiama atlikti mokėjimo atskaitymo, jei atitinkamos pajamos iš tokio mokėjimo yra tiesiogiai ar netiesiogiai išskaičiuojamos iš atskaitomos sumos, atsirandančios pasinaudojant susidaranciais šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, lemiančio dvigubą atskaitymą arba atskaitymą neįtraukiant tarp trečiųjų valstybių;

- (26) su dvigubu bendrovių rezidavimu susijęs naudojimas mokestinės tvarkos neatitikimais galėtų lemti dvigubą atskaitymą, jei mokesčių mokėtojo, kuris yra rezidentas dviejose jurisdikcijose, mokėjimas atskaitomas pagal abiejų jurisdikcijų, kuriose mokesčių mokėtojas yra rezidentas, įstatymus. Kadangi su dvigubu rezidavimu susiję naudojimosi mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai galėtų lemti dvigubo atskaitymo pasekmes, jie turėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį. Valstybė narė turėtų neleisti atlikti dvigubą atskaitymą, atsirandantį dviejose jurisdikcijose reziduojančios bendrovės atžvilgiu, kai šis mokėjimas yra išskaičiuojamas iš sumos, kuri pagal kitos jurisdikcijos teisės aktus nėra laikoma pajamomis;
- (27) šia direktyva siekiama didinti visos vidaus rinkos atsparumą mokestinės tvarkos neatitikimams. Valstybės narės negali to pakankamai pasiekti veikdamos atskirai, nes nacionalinės pelno mokesčio sistemos yra skirtingos ir nepriklausomi valstybių narių veiksmai tik padidintų esamą vidaus rinkos susiskaidymą tiesioginio apmokestinimo srityje. Tokiu būdu, esant skirtingų nacionalinių priemonių sąveikai, trūkumai ir iškraipymai išliktų. Tai reikštų koordinavimo trūkumą. Kadangi mokestinės tvarkos neatitikimai yra tarpvalstybinio pobūdžio, ir reikia priimti sprendimus, kurie tiktų visai vidaus rinkai, ši tikslą vis dėlto geriau galima pasiekti Sąjungos lygmeniu. Sąjunga gali patvirtinti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, nustatytu Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti. Nustatant reikalingą vidaus rinkos apsaugos lygį šia direktyva siekiama tik būtino koordinavimo lygio Sąjungoje, kuris būtinas šios direktyvos tikslui pasiekti;
- (28) įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės iliustravimo ar aiškinimo tikslais turėtų naudotis EBPO BEPS ataskaitoje dėl 2 veiksmo pateiktais taikytiniais paaiškinimais ir pavyzdžiais tiek, kiek jie yra suderinami su šios direktyvos nuostatomis ir su Sąjungos teise;
- (29) 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse pateiktos taisyklės dėl naudojimosi mokestinės tvarkos neatitikimais bus taikomos tik tokia apimtimi, kokia su mokesčių mokėtoju susijusioje situacijoje susidaro pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais pasekmė. Pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais pasekmė neturėtų atsirasti, kai darinys turi būti koreguojamas pagal 9 straipsnio 5 dalį arba 9a straipsnį, ir, atitinkamai, dariniai, kurie turi būti koreguojami pagal tas šios direktyvos dalis, neturėtų būti toliau koreguojami pagal taisykles dėl naudojimosi šalių mokestinės tvarkos neatitikimais;
- (30) kai dėl kitos direktyvos, pavyzdžiui, Tarybos direktyvos 2011/96/ES ⁽¹⁾, nuostatų mokestinių pasekmių neatitikimų pasekmės neutralizuojamos, neturėtų būti galimybių taikyti šioje direktyvoje numatytas taisykles dėl naudojimosi šalių mokestinės tvarkos neatitikimais;
- (31) Komisija turėtų įvertinti šios direktyvos įgyvendinimą praėjus penkeriems metams po jos įsigaliojimo ir pateikti atskaitą Tarybai. Valstybės narės turėtų pateikti Komisijai visą informaciją, reikalingą šiam įvertinimui atlikti;
- (32) todėl Direktyva (ES) 2016/1164 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva (ES) 2016/1164 iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems mokesčių mokėtojams, kuriems vienoje ar daugiau valstybių narių taikomas pelno mokestis, įskaitant subjektų, kurie mokesčių tikslais yra trečiųjų valstybių rezidentai, nuolatinės buveinės vienoje ar daugiau valstybių narių.

2. 9a straipsnis taip pat taikomas visiems subjektams, kuriuos tam tikra valstybė narė laiko skaidriais mokesčių tikslais.“;

⁽¹⁾ 2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 345, 2011 12 29, p. 8).

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 punkto paskutinė pastraipa pakeičiama taip:

„9 ir 9a straipsnių taikymo tikslais:

- a) jeigu pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda pagal šio straipsnio 9 dalies pirmos pastraipos b, c, d e arba g punktą arba jeigu pagal 9 straipsnio 3 dalį arba 9a straipsnį reikalaujama atlikti koregavimą, susijusios įmonės apibrėžtis pakeičiama – 25 procentų reikalavimas pakeičiamas 50 procentų reikalavimu;
- b) laikoma, kad asmuo, kuris kartu su kitu asmeniu imasi veiksmų tam tikro subjekto balsavimo teisių arba nuosavybės teise priklausančio kapitalo atžvilgiu, dalyvauja visų to subjekto balsavimo teisių ar nuosavybės teise priklausančio kapitalo, kuriuos turi tas kitas asmuo, valdyme;
- c) susijusi įmonė taip pat reiškia subjektą, kuris finansų apskaitos tikslais priklauso tai pačiai konsoliduotai įmonių grupei kaip mokesčių mokėtojas, įmonę, kurios valdymui mokesčių mokėtojas daro reikšmingą poveikį, arba įmonę, darančią reikšmingą poveikį mokesčių mokėtojo valdymui.“;

b) 9 punktas pakeičiamas taip:

„9. pasinaudojimas šalių mokesstinės tvarkos neatitikimais – atvejis, susijęs su mokesčių mokėtoju arba 9 straipsnio 3 dalies atveju, subjektu, kai:

a) mokėjimas pagal finansinę priemonę lemia atskaitymo neįtraukiant pasekmę ir:

- i) toks mokėjimas neįtraukiamas per pagrįstą laikotarpį ir
- ii) pasinaudojimo neatitikimais pasekmės yra priskirtinos priemonės arba pagal ją atlikto mokėjimo kvalifikavimo skirtumams.

Taikant pirmą pastraipą, mokėjimas pagal finansinę priemonę laikomas įtrauktu į pajamas per pagrįstą laikotarpį, jeigu:

- i) mokėjimo gavėjo jurisdikcija įtraukia mokėjimą į mokesstinį laikotarpį, prasidedantį per 12 mėnesių nuo mokėtojo mokesstinio laikotarpio pabaigos, arba
 - ii) pagrįstai galima tikėtis, kad mokėjimo gavėjo jurisdikcija įtrauks mokėjimą į būsimą mokesstinį laikotarpį, o mokėjimo sąlygos yra tokios, dėl kokių, tikėtina, susitartų nepriklausomos įmonės;
- b) mokėjimas hibridiniam subjektui nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda dėl hibridiniam subjektui atliktų mokėjimų paskirstymo skirtumų pagal jurisdikcijos, kurioje hibridinis subjektas yra įsisteigęs arba registruotas, ir asmenų, turinčių to hibridinio subjekto dalį, jurisdikcijos įstatymus;
- c) mokėjimas subjektui, turinčiam vieną arba daugiau nuolatinių buveinių, nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda dėl mokėjimų paskirstymo tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau to paties subjekto nuolatinių buveinių skirtumų pagal jurisdikcijų, kuriose tas subjektas veikia, įstatymus;
- d) mokėjimas nulemia atskaitymą neįtraukiant, susijusį su mokėjimu nuolatinei buveinei, kuri kitur tokia nelaikoma;
- e) hibridinio subjekto atliekamas mokėjimas nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo mokesstinės tvarkos neatitikimais pasekmės atsiranda dėl to, kad pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus į tą mokėjimą neatsižvelgiama;
- f) numanomas mokėjimas tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo mokesstinės tvarkos neatitikimais pasekmės atsiranda dėl to, kad pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus į tą mokėjimą neatsižvelgiama, arba
- g) atsiranda dvigubo atskaitymo pasekmė.

Šio 9 punkto taikymo tikslais:

- a) dėl mokėjimo, reiškiančio su perkelta finansine priemone susijusią grąžą, neatsiranda pasinaudojimo mokesstinės tvarkos neatitikimais atvejais pagal pirmos pastraipos a punktą, jeigu tą mokėjimą atlieka finansų prekiautojas pagal hibridinį perkėlimą rinkoje, su sąlyga, kad mokėtojo jurisdikcija reikalauja, kad finansų prekiautojas kaip pajamas įtrauktų visas gautas sumas, susijusias su perkelta finansine priemone;
- b) pasinaudojimas šalių mokesstinės tvarkos neatitikimais pagal pirmos pastraipos e, f arba g punktą susidaro tik tokia apimtimi, kokia mokėtojo jurisdikcija leidžia atskaitymą išskaičiuoti iš sumos, kuri nėra laikoma dvigubai įtrauktomis pajamomis;
- c) pasinaudojimo neatitikimais pasekmės laikomos pasinaudojimu šalių mokesstinės tvarkos neatitikimais tik tada, kai jos atsiranda tarp susijusių įmonių, tarp mokesčių mokėtojo ir susijusios įmonės, tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės, tarp dviejų ar daugiau to paties subjekto nuolatinių buveinių arba pagal struktūrinį susitarimą.

9 punkte ir 9, 9a ir 9b straipsniuose:

- a) pasinaudojimo neatitikimais pasekmės – dvigubas atskaitymas arba atskaitymas neįtraukiant;
- b) dvigubas atskaitymas – to paties mokėjimo, išlaidų arba nuostolių atskaitymas jurisdikcijoje, kurioje yra mokėjimo šaltinis arba kurioje patiriamos išlaidos ar nuostoliai (mokėtojo jurisdikcija), ir kitoje jurisdikcijoje (investuotojo jurisdikcija). Hibridinio subjekto arba nuolatinės buveinės atliekamo mokėjimo atveju mokėtojo jurisdikcija yra jurisdikcija, kurioje yra įsisteigęs arba kurioje yra tas hibridinis subjektas arba nuolatinė buveinė;
- c) atskaitymas neįtraukiant – mokėjimo arba numanomo mokėjimo tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių atskaitymas bet kurioje jurisdikcijoje, kurioje tas mokėjimas arba numanomas mokėjimas laikomas atliktu (mokėtojo jurisdikcija), atitinkamai neįtraukiant mokesčių tikslais to mokėjimo arba numanomo mokėjimo mokėjimo gavėjo jurisdikcijoje. Mokėjimo gavėjo jurisdikcija yra bet kuri jurisdikcija, kurioje tas mokėjimas arba numanomas mokėjimas yra gaunamas arba laikomas gautu pagal bet kurios kitos jurisdikcijos įstatymus;
- d) atskaitymas – suma, kuri pagal mokėtojo arba investuotojo jurisdikcijos įstatymus yra laikoma atskaitytina iš apmokestinamųjų pajamų. Terminas „atskaitytina“ yra aiškinamas atitinkamai;
- e) įtraukimas – vartojama kalbant apie sumą, kuri pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus įskaičiuojama apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas. Mokėjimas pagal finansinę priemonę nelaikomas įtrauktu, jeigu mokėjimui bet kokio pobūdžio mokesčių lengvata taikoma vien tik dėl to, kaip tas mokėjimas kvalifikuojamas pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus. Terminas „įtraukta“ yra aiškinamas atitinkamai;
- f) mokesčio lengvata – atleidimas nuo mokesčio, mokesčio tarifo sumažinimas arba bet koks mokesčio kreditas ar grąžinimas (išskyrus mokesčio prie pajamų šaltinio kreditą);
- g) dvigubai įtrauktos pajamos – bet kokios pajamos, įtrauktos pagal abiejų jurisdikcijų, kuriose atsirado pasinaudojimo neatitikimais pasekmių, įstatymus;
- h) asmuo – fizinis asmuo arba subjektas;
- i) hibridinis subjektas – bet koks subjektas arba darinys, kuris pagal vienos jurisdikcijos įstatymus laikomas apmokestinamuoju subjektu ir kurio pajamos arba išlaidos pagal kitos jurisdikcijos įstatymus laikomos kito asmens arba kelių kitų asmenų pajamomis arba išlaidomis;
- j) finansinė priemonė – bet kuri priemonė, lemianti finansavimo arba nuosavybės vertybinių popierių grąžą, kuri yra apmokestinama taikant taisyklės dėl skolos, nuosavo kapitalo arba išvestinių finansinių priemonių apmokestinimo pagal mokėjimo gavėjo arba mokėtojo jurisdikcijos įstatymus ir apima hibridinį perkėlimą;
- k) finansų prekiautojas – asmuo arba subjektas, kurio verslas – reguliariai savo sąskaita pirkti ir parduoti finansines priemones siekiant gauti pelno;

- l) hibridinis perkėlimas – bet koks susitarimas perkelti finansinę priemonę, kai su perkelta finansine priemone susijusi grąža mokesčių tikslais laikoma vienu metu gauta daugiau kaip vienos to susitarimo šalies;
- m) hibridinis perkėlimas rinkoje – bet koks hibridinis perkėlimas, kurį finansų prekiautojas atlieka įprastinėmis verslo sąlygomis, o ne pagal struktūrinį susitarimą;
- n) nuolatinė buveinė, kuri kitur tokia nelaikoma – bet koks darinys, kuris pagal pagrindinės buveinės jurisdikcijos įstatymus laikomas tokiu, kuris sąlygoja nuolatinės buveinės statusą, o pagal kitos jurisdikcijos įstatymus nėra laikomas tokiu, kuris sąlygoja nuolatinės buveinės statusą.“;

c) įterpiami šie punktai:

„10. konsoliduota įmonių grupė finansų apskaitos tikslais – grupė, sudaryta iš visų subjektų, kurie yra visiškai įtraukti į konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus arba valstybės narės nacionalinę finansinės atskaitomybės sistemą;

11. struktūrinis susitarimas – susitarimas, susijęs su pasinaudojimu šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, kai pasinaudojimo tokiais neatitikimais pasekmių kaina yra įtraukta į susitarimo sąlygas, arba susitarimas, kuris sumanytas siekiant, kad atsirastų pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais pasekmės, nebent negalima pagrįstai manyti, kad mokesčių mokėtojas arba susijusi įmonė žinojo apie galimybę pasinaudoti tokiais šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, ir jis (ji) negavo jokios naudos iš mokesčių lengvatos, kuriai sąlygas sudaro šalių mokestinės tvarkos neatitikimai.“;

3. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalies a punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) visas turtas ir įsipareigojimai vertinami taikant tą patį metodą kaip ir konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose, parengtose pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus arba valstybės narės nacionalinę finansinės atskaitomybės sistemą;“;

b) 8 dalis pakeičiama taip:

„8. 1–7 dalių taikymo tikslais mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė naudoti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal kitus apskaitos standartus nei tarptautiniai finansinės atskaitomybės standartai arba valstybės narės nacionalinė finansinės atskaitomybės sistema.“;

4. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai

1. Tais atvejais, kai pasinaudojus šalių mokestinės tvarkos neatitikimais susidaro sąlygos dvigubam atskaitymui:

a) atskaitymas nesuteikiamas valstybėje narėje, kuri yra investuotojo jurisdikcija, ir

b) tais atvejais, kai investuotojo jurisdikcijoje atskaitymas suteikiamas, atskaitymas nesuteikiamas valstybėje narėje, kuri yra mokėtojo jurisdikcija.

Nepaisant to, bet kurį tokį atskaitymą turi būti galima kompensuoti iš dvigubai įtrauktų pajamų, nepriklausomai nuo to, ar jos susidarė einamuoju ar vėlesniu mokestiniu laikotarpiu.

2. Tais atvejais, kai pasinaudojus šalių mokestinės tvarkos neatitikimais susidaro sąlygos atskaitymui neįtraukiant:

a) atskaitymas nesuteikiamas valstybėje narėje, kuri yra mokėtojo jurisdikcija, ir

b) jeigu atskaitymas mokėtojo jurisdikcijoje suteikiamas, mokėjimo, dėl kurio priešingu atveju atsirastų pasinaudojimo neatitikimais pasekmės, suma įtraukiama į pajamas valstybėje narėje, kuri yra mokėjimo gavėjo jurisdikcija.

3. Valstybė narė atsisako suteikti atskaitymą bet kurio mokėjimo, kurį atlieka mokesčių mokėtojas, atžvilgiu, jeigu tokiu mokėjimu tiesiogiai arba netiesiogiai, pasitelkiant sandorį ar kelis sandorius, vykdomus tarp susijusių įmonių arba sudarytus kaip struktūrinio susitarimo dalis, finansuojamos atskaitomos išlaidos, dėl kurių sudaromos sąlygos pasinaudojimui šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, išskyrus atvejus, kai viena iš jurisdikcijų, susijusių su sandoriu arba keliais sandoriais, yra atlikusi lygiavertį koregavimą tokio pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atžvilgiu.

4. Valstybės narės gali:

a) šio straipsnio 2 dalies b punkto netaikyti pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejams, apibrėžtiems 2 straipsnio 9 dalies pirmos pastraipos b, c, d arba f punktuose;

b) šio straipsnio 2 dalies a ir b punktų netaikyti pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejams, atsirandantiems dėl palūkanų mokėjimo pagal finansinę priemonę susijusiai įmonei, jeigu:

i) finansinė priemonė turi konvertavimo, gelbėjimo privačiomis lėšomis arba nurašymo ypatumų;

ii) finansinė priemonė išleista vieninteliu tikslu – patenkinti bankų sektoriui taikomus nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimus, ir finansinė priemonė tokia pripažįstama mokesčių mokėtojo nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimuose;

iii) finansinė priemonė išleista

— siejant ją su finansinėmis priemonėmis, turinčiomis konvertavimo, gelbėjimo privačiomis lėšomis arba nurašymo ypatumų patronuojančiosios įmonės lygiu,

— lygiu, kuris reikalingas siekiant patenkinti taikytinus nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimus,

— ne pagal struktūrinį susitarimą ir

iv) bendras grynasis atskaitymas konsoliduotos įmonių grupės, kuriai taikomas susitarimas, atveju neviršija sumos, kokia būtų buvusi, jeigu mokesčių mokėtojas tokią finansinę priemonę būtų išleidęs tiesiogiai į rinką.

b punktas taikomas iki 2022 m. gruodžio 31 d.

5. Tais atvejais, kai pasinaudojimas šalių mokestinės tvarkos neatitikimais yra susijęs su nuolatinės buveinės, kuri kitur tokia nelaikoma, pajamomis, kurios nėra apmokestinamos valstybėje narėje, kurioje mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais, ta valstybė narė reikalauja, kad mokesčių mokėtojas įtrauktų pajamas, kurios priešingu atveju būtų priskirtos nuolatinėi buveinei, kuri kitur tokia nelaikoma. Ši nuostata taikoma išskyrus atvejus, kai valstybė narė privalo pajamas atleisti nuo mokesčių pagal dvigubo apmokestinimo sutartį, kurią ta valstybė narė yra sudariusi su trečiąja valstybe.

6. Tais atvejais, kai hibridinis perkėlimas yra parengtas siekiant gauti mokesčio prie pajamų šaltinio lengvatą, taikomą mokėjimui, gautam už finansinės priemonės perkėlimą daugiau nei vienai dalyvaujančių šalių, mokesčių mokėtojo valstybė narė apriboja tokios lengvatos naudą proporcingai grynosioms apmokestinamosioms pajamoms, kurios susijusios su tokiu mokėjimu.“;

5. Įterpiami šie straipsniai:

„9a straipsnis

Atvirkštiniai pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai

1. Tais atvejais, kai vienas ar keli susiję subjektai, kurie nėra rezidentai ir kurie bendrai tiesiogiai ar netiesiogiai turi 50 procentų ar daugiau valstybėje narėje įsteigto arba įsteigusio hibridinio subjekto balsavimo teisių, kapitalo dalies arba teisių į pilną dalį, yra jurisdikcijoje arba jurisdikcijose, kurios tą hibridinį subjektą laiko apmokestinamuoju asmeniu, hibridinis subjektas yra laikomas tos valstybės narės rezidentu ir jo pajamos yra apmokestinamos tiek, kiek tos pajamos nėra kitaip apmokestintos pagal tos valstybės narės arba bet kurios kitos jurisdikcijos įstatymus.

2. 1 dalis netaikoma kolektyvinio investavimo subjektams. Šiame straipsnyje kolektyvinio investavimo subjektas – investicinis fondas ar subjektas, kuris priklauso įvairiems savininkams, kuris turi diversifikuotą vertybinių popierių portfelį ir kuriam valstybėje, kurioje jis yra įsteigtas, taikomas investuotojų apsaugos reglamentavimas.

*9b straipsnis***Pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai, susiję su rezidavimo vieta mokesčių tikslais**

Tais atvejais, kai mokesčių mokėtojo, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais dviejose ar daugiau jurisdikcijų, mokėjimo, išlaidų arba nuostolių atskaitymas gali būti atskaitomas iš mokesčio bazės abiejose jurisdikcijose, to mokesčių mokėtojo valstybė narė nesuteikia atskaitymo, jeigu kita jurisdikcija leidžia dvigubą atskaitymą kompensuoti iš pajamų, kurios nėra dvigubai įtrauktos pajamos. Jeigu abi jurisdikcijos yra valstybės narės, ta valstybė narė, kurioje pagal dviejų atitinkamų valstybių narių sutartį dėl dvigubo apmokestinimo mokesčių mokėtojas nėra laikomas rezidentu, nesuteikia atskaitymo.“;

6. 10 straipsnio 1 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, Komisija ne vėliau kaip 2022 m. sausio 1 d. įvertina 9 ir 9b straipsnių įgyvendinimą, visų pirma 9 straipsnio 4 dalies b punkte nustatytos išimties taikymo pasekmes, ir pateikia ataskaitą Tarybai.“;

7. 11 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„5a. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 9 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi Direktyvos (ES) 2016/1164 9a straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2022 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CARDONA
